

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 205871 23 Gž
Zenica, 18.04.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sudija, Nina Makivić predsjednica vijeća, Albisa Kapić i Jasmina Begović Devović članice vijeća upravnoj stvari tužilaca: 1. Lj. V., 2. Lj. I. i 3. Š. B., koje zastupa punomoćnik Mutapčić Jasmin advokat, ulica Bulevar Kulina Bana, broj: 31/A, u Zenici, protiv tuženih: Lj. Z., ulica ... kojeg zastupa punomoćnica Hanadi Salkica advokat, ulica Branilaca Bosne, broj: 8. u Zenici i C. Lj., ulica... u Z., radi predaje u posjed, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog Lj. Z. izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 P 20587122 P od 29.12.2022.godine u sjednici vijeća, održanoj dana 18.04.2023.godine, donio je:

PRESUDU

Žalbase odbija, presuda broj: 43 0 P 205871 22 P od 29.12.2022.godine, potvrđuje.

Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužilaca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.358,37 KM.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, odlučeno je slijedeće, citirana izreka:

„Obavezuje se tuženi Lj. Z. da tužiteljima preda u suposjed slobodan od lica i svojih stvari dio prizemlja stambenog objekta koji se nalazi u lijevoj polovini cijele stambene zgrade po vertikalnoj osi gledajući od Gundulića ulice na adresi ul. Aleja Šehida br. 7, sve locirano uz n.k.č.br. 395 k.o. Z. a izgrađeno na k.č.br. 396/1 Bašta dvorište od 500 m², voćnjak 2. klase od 1179 m² i kuća i zgrada od 84 m² odnosno ukupno 1763 m² upisane u z.k.ul.br. 1273 k.o. Z., odnosno u p.l.br. 543 k.o. Z. koji dio je prikazan na slici broj 3. Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke dr.sci. Haris Mešić od 30.06.2022. godine, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Utvrđuje se da su tužitelji isključivi vlasnici dijela k.č.br. 396/1 Bašta dvorište od 500 m², voćnjak 2. klase od 1179 m² i kuća i zgrada od 84 m² odnosno ukupno 1763 m² upisane u z.k.ul.br. 1273 k.o. Z., odnosno u p.l.br. 543 k.o. Z. u površini od 531 m², pa su tuženi dužni trpjeti da se na osnovu presude izvrši cijepanje k.č.br. 396/1 Bašta dvorište od 500 m², voćnjak 2. klase od 1179 m² i kuća i zgrada od 84 m², odnosno ukupno 1763 m² upisane u z.k.ul.br. 1273 k.o. Z., odnosno u p.l.br. 543 k.o. Z. u skladu sa zaključenim Diobnom ugovorom notarski obrađenom od strane notara Velide Imamović-Sarajlić pod brojem OPU-IP-2012-033 od 25.01.2021. godine i u skladu sa preglednom geodetskom situacijom Dopune Nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Arnaut Saudina od 27.11.2022. godine i da se u odnosu na novoformiranu parcelu izvrši uknjižba prava vlasništva i posjeda u korist tužitelja sa po 1/3 dijela u zemljišnoj knjizi z.k.ureda Općinskog suda u Zenici i katastru nekretnina Grada Zenica. Tuženi Lj. Z. je dužan trpiti da se na osnovu ove presude u prizemlju objekta izgrađenog na k.č.br. 396/1 Bašta dvorište od 500 m², voćnjak 2. klase od 1179 m² i kuća i zgrada od 84 m², odnosno ukupno 1763 m² upisane u z.k.ul.br. 1273 k.o. Z., odnosno u p.l.br. 543 k.o. Z. izvrši

fizičko razdvajanje prizemlja objekta na način da se izvrši zaziđivanje dva otvora, odnosno sadašnji ulaz u predmetni objekat prizemlja sa južne strane i unutrašnja vrata oboje prikazano zelenom bojom i otvaranja novog ulaza sa istočne strane kako je to prikazano na slici broj 1. Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke dr.sci.Haris Mešić od 30.06.2022. godine sve u roku od 30 dana od donošenja presude.

Nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke dr.sci.Haris Mešić od 30.06.2022.godine i Nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Arnaut Saudina od 09.06.2022.godine sa dopunom od 27.11.2022. godine čine sastavni dio ove presude.

Obavezuje se tuženi Lj. Z. da tužiteljima naknadi troškove postupka u iznosu od 10.376,77 KM, a sve u roku od 30 dana od donošenja presude.

ODBIJA SE zahtjev tuženog Lj. Z. da mu tužitelji naknade troškove postupka u iznosu od 5.687,75 KM, kao neosnovan.“

Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženi Lj. Z., kojom je osporava zbog povreda odredbi parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi se opširno prezentira tok prvostepenog postupka, analiziraju provedeni dokazi i iskazuju zaključci suprotni utvrđenjima prvostepenog suda, pogrešnom ocjenjuje primjena materijalnog prava i u pretežnom dijelu ponavljaju prigovori isticani u prvostepenom postupku. Žalitelj konačno predlaže da ovaj sud njegovu žalbu uvaži osporenu presudu preinači tako što će, kao neosnovan, tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti i obavezati tužioce da mu naknade troškove parničnog postupka.

U odgovoru na žalbu, ovom sudu dostavljen saglasno odredbama člana 214. i člana 236. Zakona o parničnom postupku, tužioci su osporili navode tuženog žalitelja i postavili zahtjev za naknadu troškova sastava tog odgovora u iznosu od 1.358,37 KM (nagrada za sastav 1.161,00 KM i PDV 17% 197,37 KM).

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iz žalbe i ex offo u skladu sa odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05,19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio da:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za predaju u posjed slobodan od lica i stvari, dijela nekretnine bliže označen stavom prvim izreke, utvrđenje prava vlasništva tužilaca na nekretninama bliže označenim u stavu drugom izreke, zahtjev za fizičko razdvajanje prizemnog dijela stambenog objekta na način utvrđen u nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke, kao sastavnog dijela osporene presude, stav treći izreke i zahtjevi stranaka za naknadu troškova parničnog postupka.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, koje ima podlogu u stanju spisa proizlazi da su prednik tužilaca i tuženi zaključili diobni ugovor, broj: OPU-IP-2012-033 od 25.01.2021. godine. Predmet ugovora je dioba četiri nekretnine suvlasništvo ugovornih strana tako da: C. Lj. pripadne nekretnina označena kao kč broj: 394, Lj. Z. nekretnina kč broj: 396/2, nekretnina kč broj: 395 Lj. Z. i C. Lj. sa ½ dijela. Nekretnina kč broj: 396/1 (predmet spora) da pripadne predniku tužilaca sa dijelom od 1/10 i Lj. Z. sa po 9/10 s tim da je istodobno ugovoren način fizičke podjele te označene nekretnine tako da predniku tužilaca pripadne lijeva polovina cijele stambene zgrade po vertikalnoj osi i dio parcele koji se prostire uz lijevu polovinu kuće gledajući iz Gundulićeve ulice, sa njenog čoška do susjedne zgrade vlasništvo A. E. na adresi ..., sve locirano uz novu kč novog premjera broj: 395, odnosno raniju kč starog premjera broj: 72/24. Po

navedenom ugovoru Lj. Z. pripada druga polovina cijele stambene zgrade na adresi ... po vertikalnoj osi, garaža i preostali dio cijele parcele sve locirano uz novu kč . broj: 430.

Dalje proizlazi da predmetni diobeni ugovor proveden osim u dijelu koji se odnosi na sporni dio stambene zgrade, prizemni dio, koji prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda u posjedu drži tuženi Lj. Z., a isti je trebao biti podijeljen po vertikali, kao i cijeli objekat, sve kako je navedeno u diobenom ugovoru.

Dakle, suštinski, kako pravilno zaključuje prvostepeni sud, predmet spora je fizička dioba preostalog spornog dijela zgrade, prizemlja, odnosno provođenje diobenog ugovora i u tom dijelu i predaja tužiocima njihovog dijela prizemlja sa pripadajućim dijelom zemljišta, detaljno označenog u izreci.

Iako se tužbenim zahtjevom traži fizička dioba, provođenje diobenog ugovora u odnosu na prizemni dio zgrade i predaja u posjed, suprotno žalbenim tvrdnjama, pravilo je zaključiti, kako to čini prvostepeni sud da je bespredmetno stranke upućivati da nedovršenu diobu riješavaju u vanparničnom postupku jer među njima očigledno postoji spor i činjenično i pravno. Dakle bez obzira što u predmetnom tužbenom zahtjevu postoje elementi koji na prvi pogled upućuju da bi se radilo o vanparničnom postupku, ipak se ne radi samo o tome. Naime kada se sagleda tužbeni zahtjev u cjelini jasno je da je u njemu sadržan kako opisani tako i obligaciono pravni, a i stvarno pravni zahtjev, pa je nepotrebno, neracionalno, neekonomično i nesvršishodno sa jednim dijelom zahtjeva stranke upućivati na vanparnični postupak za koji je unaprijed sasvim jasno da neće ishoditi razrješenjem situacije za koju je već jasno da je sporna. Iz obrazloženog slijedi da je neosnovan u žalbi ponovljeni prigovor, koji se definiše kao prigovor stvarne nenadležnosti Općinskog suda u Zenici, jer je označeni sud stvarno nadležan i za parnični, ali i za vanparnični postupak.

Na osnovu prethodno obrazloženog slijedi da je, prvostepeni sud, donoseći osporenu presudu potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice vezane za tužbeni zahtjev, prethodno navedene, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku.

Sve iznesene razloge iz prvostepene presude, kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer proizlaze iz provedenih dokaza, koje je prvostepeni sud cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako mu nalažu odredbe iz člana 8. Zakona o parničnom postupku.

U toku postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude, nisu učinjene povrede odredbi parničnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom navedenog ne mogu se prihvatiti prigovori tuženog koji u žalbi tvrdi suprotno.

Već je prethodno obrazložen u žalbi ponovljeni prigovor nenadležnosti prvostepenog suda za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari, uz napomenu da se žalba u pretežnom dijelu „bavi“ upravo navedenim prigovorom, koji je i prvostepeni sud pravilno smatrao neosnovanim. Dakle, neosnovan je označeni prigovor žalitelja i to iz razloga navedenih u obrazloženju osporene presude, na šestoj, devetoj i desetoj strani, kao i iz razloga navedenih u obrazloženju ove presude.

Neosnovan je u žalbi također ponovljeni peremptorni prigovor žalitelja u odnosu na sporni prizemni dio objekta, koji je predmet diobe i predaje u posjed. O navedenom prigovoru

prvostepeni sud je odlučio tako što ga je smatrao neosnovanim. Za takvu odluku prvostepeni sud je u obrazloženju (strana deseta) naveo jasne, dostatne i pravilne razloge, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, pa ih je nepotrebno ponavljati, a žalitelj se na njih upućuje.

Ne može se osnovanim prihvatiti ni žalbeni prigovor, koji se odnosi na, u toku glavne rasprave proveden dokaz građevinsko vještačenje, nalaz i mišljenje datiran 30.06.2022. godine. Navedeni prigovor, kako proizlazi iz stanja spisa mogao bi se cijeliti kao i ostali, odnosno da se radi o ponovljenom prigovoru o kojim je prvostepeni sud već odlučio na način što je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio kao objektivan i stručan. Vezano za navedeni prigovor, važno je ukazati da tuženom žalitelju nije uskraćeno pravo raspravlja pred sudom garantovano odredbama člana 2. stav 3. tačka e. Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Ovo zbog toga što je tuženi imao mogućnost da prilikom utvrđenja koji će se od predloženih dokaza, dakle i navedeni dokaz, provoditi, a i nakon toga u vrijeme provođenja označenog dokaza aktivno učestvuje u postupku u skladu sa odredbama člana 147. stav 2., člana 151. stav 1., člana 152. stav 1., člana 154. i člana 156. Zakona o parničnom postupku. Navedeno pravo je tuženom omogućeno i on ga je konzumirao, što proizlazi iz zapisnika o glavnoj raspravi od 18.10.2022. godine, a „ispitivanje vještaka“ je zabilježeno na drugoj stranici zapisnika. Dakle, sve što se ticalo nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke uključivo i osporavanje istog, tuženi je mogao ishoditi pitanjima i primjedbama na ponuđeni nalaz, a mogao je primjenom odredbi člana 7. stav 1., člana 123. stav 1. i člana 126. Zakona o parničnom postupku, ponuditi i druge adekvatne dokaze iz kojih bi slijedilo suprotno.

Konačno tuženi žalitelj se neosnovano „bavi“ analizom i „ocjenom“ dokaza, provedenih u postupku koji je prethodio donošenju osporene presude, jer ocjenu dokaza vrši sud u skladu sa odredbama iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Na temelju takve ocjene i utvrđenih činjenica, ključnih za zahtjeve stranaka, uz primjenu odgovarajućeg materijalnog prava, prvostepeni sud je donio pravilnu i zakonitu odluku, za koju je u obrazloženju naveo jasne, dostatne i prema ocjeni ovog suda pravilne razloge, koje je nepotrebno ponavljati, a žalitelj se na iste upućuje.

Ostali žalbeni navodiza ishod spornog odnosa i ovog žalbenog postupka nisu od značaja, radi čega ih drugostepeni sud, saglasno odredbama iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, neće posebno ni cijeliti.

Ovaj sud je, kao neosnovan, odbio zahtjev tužilaca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.358,37 KM, primjenom odredbi člana 387. stav 1. i člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku, jer smatra da traženi troškovi nisu bili potrebni za ovaj postupak s obzirom da žalba ne sadrži nove činjenice, niti pravna stanovišta što bi zahtijevalo odgovor suprotne strane.

Obrazloženo žalbu čini neosnovanom zbog čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja primjenom odredbi člana 224. stav 1. tačka 2. i odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća

Nina Makivić